

De nieuwe Atomistiek van het leven *).

— Van erfelijkheidsleer tot chromosoomleer. —

door Drs L. VAN DER PIJL.

De bedoeling van de uiteenzettingen, die hier volgen, is niet in de eerste plaats om in te leiden in erfelijkheidsleer (genetica) of celleer (cytologie), en evenmin om het verband tusschen beide te onderzoeken. M'n voornemen is om deze wetenschappen, die samengegroeid zijn tot één geheel, na te gaan in hun groei, — zoo mogelijk om een lijn in hun ontwikkeling op te sporen, en steeds weer uit een algemeen biologisch standpunt de wendingen van deze lijn kritisch te beschouwen. Misschien zal het hooge standpunt ons een andere waardeering doen winnen, dan wanneer we, op den vlakken grond blijvend, slechts zien wat onmiddellijk voor en achter is!

Ik ben me bewust, dat het aannemen van zulk een houding gevaarlijk is, — en ondankbaar. Toch meen ik, dat het geen kwaad kan, zich wat afzijdig te houden van den stroom der optimisten langs den nieuw gevonden weg.

Het is opvallend, dat het probleem der erfelijkheid in oude tijden zoo weinig de aandacht had of niet als probleem gezien werd. De toenmalige theoriën, die we alle kunnen samenvatten onder den naam van evolutie-theoriën (welke natuurlijk niets met Darwin te maken hebben), — zagen de generatie's in elkaar verborgen. Bij elke geboorte werd dan weer een windsel afgeworpen. De erfelijkheid sprak bij deze opvatting vanzelf, daar elk wezen zijns gelijke als een kleine copie voortbracht.

Toen men meer ging letten op den bouw der geslachts-cellen en hun rol bij de bevruchting, moest deze simplistische opvatting al gauw verdwijnen. De eice'len en zaad-

*) Voordracht, gehouden voor de Koninklijke Natuurkundige Vereeniging te Bandoeng, eenigzins gewijzigd en verkort.